

Пише: Александар Павић
среда, 25 јул 2018 23:32

У склопу своје кампање убеђивања српске јавности да смо на Косову и Метохији "све изгубили", да "немамо ништа", и да ће и "метар" за који би се он евентуално "изборио" бити више од онога што наводно имамо сад, последњих месеци Александар Вучић често износи тврдњу да је Саветодавно мишљење Међународног суда правде „ставило печат“ на независност тзв. Косова, захваљујући "катастрофално" постављеном питању које су поставиле претходне власти.

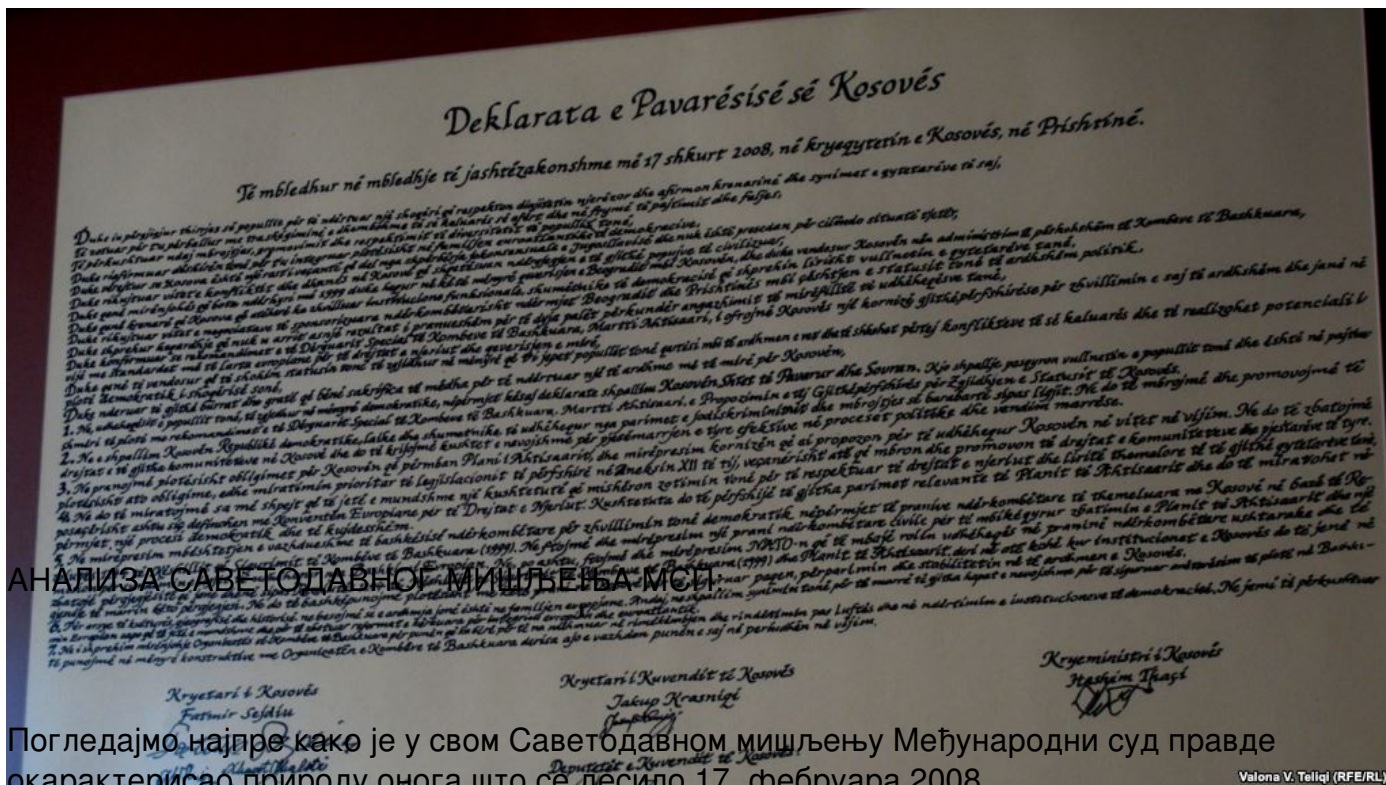
О квалитету питања које је у октобру 2008. упућено МСП-у се, наравно може и треба расправљати на државном нивоу, и то много озбиљније и стручније него до сада. Но, то неће променити Саветодавно мишљење МСП-а, које је објављено у јулу 2010, и које је већ постало аргумент у међународним односима, као на пример у случају повратка Крима Русији. Важније је, дакле, утврдити да ли је све баш тако црно како нам то Вучић представља, и да ли Србија може да извуче ишта позитивно из тог Саветодавног мишљења. Кратак одговор на оба питања је можда за многе изненађујући и гласи – ДА! Прецизније, пажљиво читање Саветодавног мишљења МСП нам говори управо супротно од онога што тврде власти Србије: нити је МСП ставио, Вучићевим речима, "печат и восак" на независност лажне творевине на територији Косова и Метохије, нити је својим Мишљењем МСП укинуо Резолуцију 1244 Савета безбедности Уједињених нација, по којој је Косово и Метохија и даље саставни део Републике Србије.

Штавише, из Саветодавног мишљења МСП произилази да се садашња творевина која се представља као „Косово“, а која је производ једностраног чина

Пише: Александар Павић
среда, 25 јул 2018 23:32

самопрокламоване групе грађана обзнаненог 17. фебруара 2008. у Приштини у форми тзв. „Декларације о независности Косова“ – налази изван оквира Резолуције 1244, односно изван правног поретка којег је успоставио Савет безбедности УН

. А, као што се зна, нико до дан-данас није укинуо нити променио ни Резолуцију 1244, ни правни оквир који је она дефинисала.

АНАЛИЗА САВЕТОДАВНОГ МИШЉЕЊА МСП

Погледајмо најпре како је у свом Саветодавном мишљењу Међународни суд правде окарактерисао природу онога што се десило 17. фебруара 2008.

Члан 76 Саветодавног мишљења МСП описује шта се тог дана тачно десило:

„Декларација о независности је усвојена на састанку одржаном 17. фебруара 2008, пошто је за њу гласало 109 од 120 чланова Скупштине Косова, укључујући Премијера Косова и Председника Косова (који није био члан Скупштине). Десет посланика Скупштине који су представљали заједницу косовских Срба и један посланик који је представљао заједницу косовских Горанаца одлучили су да не присуствују састанку. Декларација је написана на два листа папируса и прочитана, изгласана и затим потписана од стране свих присутних представника. Она није прослеђена Специјалном представнику Генералног секретара УН, нити је објављена у Службеном гласнику Привремених институција самоуправе на Косову“.

Затим се у члану 77 описује реакција Србије:

Члан 77:

По објављивању Декларације о независности, Република Србија је обавестила Генералног секретара да је усвојила одлуку по којој та декларација представља насилно и једнострано отцепљење дела територије Србије, и да она не производи никакве правне последице, ни за Србију ни за међународноправни поредак (док.

S

/

PV

.5839

Уједињених нација; Извештај Генералног секретара о Мисији Привремене администрације Уједињених нација на Косову, док.

S

/2008/ 211 Уједињених нација). По захтеву Србије, 18. фебруара 2008. је одржано хитно јавно заседање Савета безбедности, на којем је учествовао г. Борис Тадић, председник Републике Србије, одбацивши Декларацију о независности као незаконит акт који је Народна скупштина Републике Србије прогласила ништавим (док

S

/

PV

.5839 Уједињених нација)“.

Дакле, и сам МСП констатује да су тадашње власти Србије предузеле, ако ништа друго, бар правне радње којим су огласиле непризнавање тог једностраног и нелегалног чина.

Уз то, као што ће се видети у даљем тексту, **Саветодавно мишљење МСП суштински даје за право званичном ставу Србије, изнетом на заседању Савета безбедности УН од 18.2.2008. године.**

У члану 102 МСП изражава своју намеру да утврди тачан идентитет аутора декларације:

Пише: Александар Павић
среда, 25 јул 2018 23:32

„Суд треба да утврди да ли је декларација о независности од 17. фебруара 2008. представљала акт 'Скупштине Косова', једне од Привремених институција самоуправе основаних према Поглављу 9 Уставног оквира, или су они који су декларацију усвојили деловали у неком другом својству“.

Члан 105 говори о томе како су аутори декларације о независности сами себе видели и шта су им биле намере:

*„Декларација о независности одсликава свест њених аутора да су преговори о коначном статусу пропали и да је наступио критичан тренутак за будућност Косова. Преамбула декларације помиње 'вишегодишње међународно спонзорисане преговоре између Београда и Приштине по питању нашег будућег политичког статуса' и изричито ставља декларацију у контекст неуспеха преговора о коначном статусу, с обзиром да наводи да 'никакво међусобно прихватљиво решење статуса није било могуће' (десети и једанаести став преамбуле). Полазећи од тога, аутори декларације о независности истичу своју решеност да 'реше' статус Косова и пруже народу Косова 'јасноћу у вези његове будућности' (тринаести став преамбуле). Ова терминологија указује да аутори декларације нису настојали да делују у оквиру стандардног оквира привремене самоуправе Косова, већ им је циљ био да установе Косово 'као независну и суверену Државу' (став 1). Стога, **они који су декларацију усвојили нису имали намеру да она ступи на снагу у оквиру правног поретка који је створен за привремену фазу**, нити је она то могла. Напротив, **Суд сматра да аутори декларације нису деловали, нити су намеравали да делују, у капацитету институције створене и овлашћене да делује у оквиру тог правног поретка, већ су предузели да усвоје меру чија ће важност и последице бити изван тог поретка**“.*

Дакле, МСП је констатовао да је скупина која је једнострано прогласила ”косовску независност” свесно деловала изван оквира Резолуције 1244 СБ УН.

Члан 106 затим описује како су **протагонисти једностраног проглашења независности објавили намеру да узурпирају ингеренције које припадају искључиво Специјалном представнику Генералног секретара УН** :

„Овај закључак подупире чињеница да су аутори декларације предузели да испуњавају

Пише: Александар Павић
среда, 25 јул 2018 23:32

међународне обавезе Косова, посебно оне које је за Косово креирао УНМИК (став 9), и изричито и свечано објавили обавезе Косова према трећим Државама у складу са обавезама наведеним у декларацији (став 12). Насупрот томе, под режимом Уставног оквира, сва питања везана за руковођење спољних односа Косова била су под искључивом ингеренцијом Специјалног представника Генералног секретара:

(м) склапање споразума са државама и међународним организацијама у свим стварима везаним за РСБУН 1244 (1999);

(н) надзор над испуњавањем обавеза из међународних споразума који су склопљени у име УНМИК-а;

(о) спољни односи, укључујући са Државама и међународним организацијама... (Глава 8.1 Уставног оквира, 'Овлашћења и Обавезе које припадају СПГС-у),

у складу са којим се Специјални представник Генералног секретара само консултује и сарађује са Привременим институцијама самоуправе по овим питањима“.

Члан 107 изричито наводи да **творци декларације нису исто што и Скупштина Косова**, односно орган Привремених институција самоуправе предвиђених правним поретком који је успостављен под окриљем УН:

Пише: Александар Павић
среда, 25 јул 2018 23:32

Пише: Александар Павић
среда, 25 јул 2018 23:32

